

свѣщъ, койж-то бѣ донеслъ съ себе, и въ нейнж-тж свѣтлинж начнж да ся катери по лѣствицы-ты и да огледа дерецы-ты. Тѣй прѣгледа еднж-тж кулж; послѣ чрѣзь доксата прѣмина у другж-тж, та прѣгледа и неж. По балваны-ты ся намирахж лжи и врзопе отъ сламж. Слама-та бѣ напита съ смолж. Тукъ тамъ бѣхж бѣчвы съ дървено масло и у тѣхъ вжжя отъ кѣнапъ, на кои-то краища-та бѣхж на одѣра и пѣлни съ дървено масло. Ясень гы нарядаше, намѣщаше възъ дувара и краища-та отъ сламены-ты врзопы съставяше единъ съ другъ. Що е могло да бжде туй? Читатель-тѣ безъ друго трѣбва да ся е разумѣлъ, че това сж сѣщы палива. Само туй щж кажж още, че бѣхж такыва и тѣй бѣхж намѣстены, щото само една искрж имъ трѣбаше, па за часецъ да букнѣтъ въ пламкѣ двѣ-тѣ кулы и чардацы-ти, и да прѣпрѣчатъ на живуцы-ты въ двора всяко спасеніе, цѣлуй-тѣ дворъ да ся прѣтвори въ купъ отъ пепель.

Инди Ясень не бѣ рѣклъ напраздно Маріи, че има страшно намѣреніе.

Отка прѣгледа тѣй кулы-ты, Ясень отиде дома си. Братія-та му и всички другы у дома му спяхж. И той поиска да спи. Мѣтна ся на постелѣж-тж, ала сънъ на очи-ты му не дойде. Кървь-та му вървеше все въ главж-тж. Щомъ сложеше главж на възглавницж-тж, тутакси трѣбваше пакъ да ся исправи. Нѣкакъвъ си огнь го обузимаше. Излѣзе внѣ. Хладъ-тѣ отъ есенны-ты ноци малко го разблажи. Расхожда ся нагорѣ на долу по двора и съ все гѣрды сѣрбаше хладенъ въздухъ, гледаше на звѣзды-ты, отъ кои-то едни ся блѣскахж, а другы ся скривахж.

— Охъ, выи свѣтлы звѣзды! Камъ да быхте ся промѣнили на страшны громове и да паднете на неприятели на мое-то отечество! Камъ да быхж влѣзли у васъ архангелскы мечове, та да дадѣтъ на народы-ты право-то! Ала не. Звѣзды-ты мѣ-